

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J.**, bývajúceho v H., zastúpeného JUDr. J., advokátom so sídlom v H., proti žalovanému **MUDr. D.**, bývajúcemu v H., zastúpenému JUDr. E., advokátom so sídlom v H., **o ochranu osobnosti**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 12 C 31/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. marca 2009 sp. zn. 12 Co 89/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému do 3 dní náhradu trov dovolacieho konania 67,02 € do rúk JUDr. E., advokáta so sídlom v H..

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Humenné rozsudkom z 9. októbra 2008 č.k. 12 C 31/2008-135 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca v konaní o ochranu osobnosti domáhal zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 3 000 000 Sk; žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací rozsudkom z 26. marca 2009 sp. zn. 12 Co 89/2008 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania 1 283,14 €.

Proti výroku rozsudku odvolacieho súdu o trovách odvolacieho konania podal žalobca dovolanie, v ktorom uviedol, že napadnutý výrok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a odôvodnenie nemá oporu v zistenom skutkovom stave. Namietal, že žalovaný splnomocnil JUDr. E. len na zastupovanie pred súdom prvého stupňa, nie však aj na jeho zastupovanie v odvolacom konaní. Vyčíslenie trov právneho zastúpenia advokátom nie je

v súlade s § 151 ods. 1 O.s.p. V doplnení dovolania z 23. septembra 2009 žalobca dodal, že vzhľadom na jeho majetkové a sociálne pomery bol v konaní oslobodený od súdnych poplatkov a v odvolacom konaní boli dané dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. Výrok rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania považuje z tohto dôvodu za „absolútnu tvrdosť a rozpor s dobrými mravmi“. Žiadal napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný navrhol dovolanie odmietnuť ako procesne neprípustné. Žiadal priznať náhradu trov dovolacieho konania za dva úkony právnej pomoci v celkovej výške 1 250,64 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Žalobca napadol dovolaním výrok rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania. Jeho dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je síce súčasťou rozsudku, má ale charakter uznesenia a tento charakter nestráca, i keď rozhodnutie o trovách s meritórnym rozhodnutím vo veci súvisí a je do neho pojaté (§ 167 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania treba prípustnosť dovolania proti nemu smerujúceho posudzovať nie podľa ustanovení upravujúcich prípustnosť dovolania proti rozsudku (§ 238 O.s.p.), ale podľa ustanovení, ktoré určujú podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu (§ 239 O.s.p.).

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, pokiaľ smeruje proti uzneseniam odvolacieho súdu uvedeným v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie (mediiným) o trovách konania.

V posudzovanej veci je dovolaním napadnutý taký výrok uznesenia odvolacieho súdu, ktorý vykazuje znaky rozhodnutia, v prípade ktorého je prípustnosť dovolania proti nemu

smerujúceho vylúčená priamo zákonom (§ 239 ods. 3 O.s.p.). Dovolanie žalobcu by vzhľadom na to bolo procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p.

Podľa § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Žalobca vady konania v zmysle § 237 O.s.p. v dovolaní nenamietal a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto nevyplýva ani z § 237 O.s.p.

Žalobca po obsahovej stránke v dovolaní namieta, že napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právnym posúdením veci sa ale nezakladá procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

K námietke dovolateľa, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu v napadnutej časti nemá oporu „v skutkovom stave“, treba uviesť, že neúplnosti alebo nesprávnosti zistenia skutkového stavu nezakladajú procesnú vadu konania v zmysle § 237 O.s.p. Pokiaľ dovolateľ považuje odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu za nepreskúmateľné, dovolací súd uvádza, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia je dôsledkom a vonkajším prejavom tzv. inej procesnej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktorá môže byť

ako relevantný dovolací dôvod úspešne uplatnená iba v procesne prípustnom dovolaní (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.); sama nepreskúmateľnosť rozhodnutia ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď R 111/1998).

Z dôvodov vyššie uvedených dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že procesnú prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodit' ani z § 239 O.s.p., ani z § 237 O.s.p. Vzhľadom na to dovolanie žalobcu odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.; so zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

Žalobca nebol v dovolacom konaní úspešný. Právo na náhradu trov konania vzniklo žalovanému (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovaný podal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.) a trovy dovolacieho konania vyčíslil vo vyjadrení k dovolaniu. Dovolací súd mu – v súlade s praxou dovolacieho súdu – priznal náhradu spočívajúcu v odmene advokáta (ktorý ho zastupoval už v konaní pred súdmi nižších stupňov) za jeden úkon právnej služby poskytnutej vypracovaním písomného vyjadrenia k dovolaniu (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení vyhl. č. 557/2008 Z.z.). Vychádzajúc z toho, čo bolo predmetom dovolacieho konania, určil sadzbu tarifnej odmeny podľa § 10 ods. 1 vyhlášky vo výške 60,07 €. Tarifná odmena s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu (§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 tejto vyhlášky, t.j. 6,95 €) predstavuje spolu 67,02 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. októbra 2009

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková